

opusdei.org

"Vzor pre ženy"

Virginia Moagle,
supernumerárka Opus Dei
zomrela nedávno na rakovinu
prsniaka. Po tom, čo sa
dozvedela, že nebude môcť mať
deti, pomáhala založiť 4 školy a
povzbudzovala druhých k
tomu, aby mali väčšie rodiny.
Článok bol publikovaný v „The
Australian“.

15.03.2013

Posielanie vianočných pohľadníc sa z
našej tradície postupne vytráca. Zo
všetkých pohľadníc, ktoré som tento

rok dostala bola jedna veľmi dojemná. Napísala ju moja drahá priateľka, ktorá zomierala. Virgininu pohľadnicu napísanú mierne traslávým rukopisom som dostala na Štedrý večer a 29. decembra zomrela.

Iba osobe ako Virginia Anne Monagle (rodená Corry) by napadlo poslať svojej priateľke pohľadnicu, práve keď sa blížia jej posledné dni života. U Virgínie sa minulý rok rozvinulo druhotné štádium rakoviny po rakovine prsníka. Keď som ju Videla v máji vyzerala úžasne v nádherných čiernych šatách s novým prešediveným krátkym účesom.

Ale vedela, že jej šance sú chatrné. Rakovinu prsníka jej nezachytili dostatočne skoro a po všetkých tých rečiach o vyliečení a žiadnom úmrtí do roku 2030, úmrtnosť rakoviny prsníka klesá iba vďaka skorému diagnostikovaniu a liečbe. Hoci

výskum významne zlepšil mieru prežitia, neznížil sa výskyt tejto choroby. Dokonca aj po liečbe je možnosť návratu rakoviny vysoká. Virgínia je mojou druhou priateľkou, ktorá zomrela na rakovinu prsníka, napriek tomu, že sa na identifikáciu tejto choroby a jej liečby vynakladá viac peňazí ako do ktorejkoľvek inej choroby a neprestáva zabíjať austrálske ženy.

Avšak tento stĺpček nie je o Virgíninej rakovine so všetkým tým emotívnym balastom okolo ružovej stužky. Ona nebola obmedzená touto chorobou. Virgínina smrť bola hrdinská a zbožná – jej pohreb, ktorý viedol kardinál Pell zaplnil katedrálu Panny Márie. Virgíninin život bol však niečo viac. Bola stelesnením modernej ženskosti a úspešnej profesionálnej ženy. Samú seba nazývala „dobrou“ feministkou (hoci spochybňujem existenciu týchto druhov) a takou aj bola. Na rozdiel

od iných žien, ktoré sú fixované na nové kabelkové hity, na moc a povýšenie, Virgínia bola stelesnením čistých ľudských čností. Bol to ten typ ženy, ktorý by sme mali obdivovať, na rozdiel od toho, ku ktorému zvyčajne vzhliadame.

Bola vychovávateľkou s úžasnou víziou. Spolu so svojim manželom Frankom patrili do skupiny, ktorá založila niekoľko škôl v Sydney, hlavne Tangare a Redfielde severozápade a nedávno aj zopár iných škôl v západných predmestiach. Školy boli zriadené ako súčasť konzervatívnej *Paredovej* nadácie s vizionárskou myšlienkou vzdelávania založenej na tom, aby prvým pedagógom dieťaťa bol rodič. Opiera sa tak o synchronnú filozofiu medzi cieľmi rodiča a cieľmi školy. Tieto školy učia tradičnej disciplíny a katolíckej viere. Tvoria súčasť práce Opus Dei, ale nie sú nevyhnutne katolícke; približne jedna tretina detí

nie sú katolíci a niektorí nie sú ani kresťania.

Ide o neobyčajnú myšlienku, ktorá predpokladá, že vzdelávanie dieťaťa by malo byť prvou a najdôležitejšou povinnosťou a povolaním rodičov. Napodiv Virgínie povolanie vychovávateľky vzišlo z toho, že sa nemohla stať rodičom.

Virgíniu a jej sestru Suzanne som stretla po prvýkrát, keď patrili do „partie“ demokratického klubu na *University of Sydney* a ja som bola vysokoškoláčkou na *UNSW*. Každý si všimol Corriovske dievčatá, pretože boli fyzicky veľmi príťažlivé. Virgínia so svojimi tmavými vlasmi a očami, bola veľmi hrdá, že má z časti aborigénskych predkov po starej mame, o tomto dedičstve neskôr napísala do *The Australian*.

Skupinka v Sydney, do ktorej patrili mladí Tony Abbott a Greg Sheridan, to mysleli vážne so študentskou

politikou, oveľa viac ako ja a moje kamarátky na UNSW, ktoré sme tam boli úplne z jednoduchých dôvodov – stretnúť chlapcov. V skutočnosti skupina na *University of Sydney* to musela brať vážne, keďže tudentská politika tam vedela byť poriadne nemilosrdná a Lavica robila všetko možné, aby zruinovala bežný priebeh akademického života.

Virgínia stretla svojho manžela Franka približne v tomto čase. Obaja boli zapojení do boja o idey a spoločne stáli na strane čeliacej vplyvom marxizmu v rámci študentského hnutia na univerzite. Brali vážne svoje životy, svoje povolanie a vieru. Virgínia ukončila štúdiá na *University of Sydney* s titulom bakalár slobodných umení a pozvali ju, aby si urobila magistra v anglickom jazyku alebo histórii. Avšak vybrať si odbor v oblasti vzdelávania, nie je práve výberom ambiciózneho kariéristky.

Frank ani Virgínia neboli zameraní výlučne na politiku. Obaja sa stali členmi Opus Dei a ako supernumerári boli pripravení zasvätiť svoj život k čomukoľvek ich Boh povolá. Monagleovci predpokladali, ako väčšina mladomanželov, že to bude povolanie rodičovstva.

Ale Virgínia nemala nikdy deti. Ako pre všetky ženy v podobnej situácii, neplodnosť bola pre ňu veľkým zármutkom, ktorý vrhol tieň na jej život. Pre *The Australian* napísala o svojej ezdetnosti veľmi dojemne a statočne. Rozprávala dokonca o detskej výbavičke, ktorú mala z čias prvého roku svojho manželstva, keď mala 22 rokov a jej nádej sa postupne mesiac čo mesiac vytrácala. Čakala a modlila sa, ale márne.

Virgíniin život však nabral na obrátkach a ako mi povedala, všetko sa jej zrazu vyjasnilo.

Počas svadobnej cesty v roku 1977 navštívili školy, ktoré založili rodičia podľa myšlienky sv. Josemaríu Escrivá. A asi o rok neskôr strávili 12 mesiacov v Španielsku a Írsku, kde sa čo najviac dozvedeli o týchto školách a dôležitosti rodiča ako prvého vychovávateľa dieťaťa. Založenie štyroch škôl a kurzov pre rodičov sa pre Virgíniu stalo celoživotnou prácou a tieto deti boli ako jej vlastné.

Virgínia bola vo vedení Paredových škôl od samotného vzniku spoločenstva v roku 1979. Bola tiež talentovanou spisovateľkou, publikovala veľa zaujímavých článkov najmä v *The Australian* a napísala úvodnú kapitolu knihy s názvom *Women of Hope* (Ženy nádeje). Jej témou bolo duchovné materstvo bezdetných žien. Prednášala o rodine na konferenciách v Austrálii, Ríme, Singapore a v OSN. Vo svojich

rozhovoroch a verejných prejavoch inšpirovala mnoho matiek k tomu, aby mali viac detí. Raz mi so smiechom povedala, keď som nariekala, že som opäť tehotná, že je „zodpovedná“ za viac detí ako by bola schopná porodiť. V roku 2012 jej bolo udelené doživotné členstvo v NSW, ktorá je vetnou Australian Parents Council (Austrálskej rodičovskej rady).

Môj predošlý článok bol o výchove chlapcov. Hoci pri vzdelávaní dievčat často chýbajú skutočné inšpiratívne príklady. V dnešnom svete, kde neresti sú považované za cnosti a média zaplavujú dievčatá s umelo vytvorenými „hrdinkami“, vyhrávajú len tie, ktoré sú hlučné, ambiciózne a povrchné. Moja priateľka Virgínia Anne Monagale so všetkou svojou jemnosťou, pôvabom a cnosťami bola ten typ ženy, ktorý by mal slúžiť ako skutočný vzor pre dievčatá.

Angela Shanahan, The
Australian, 5. januára 2013

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/vzor-pre-zeny/](https://opusdei.org/sk-sk/article/vzor-pre-zeny/) (03.04.2025)